

Madžarske zahteve podpira Italija, Nemčija pa bi bila pripravljena pristati na odstop obmejnega ozemlja ter prehoda ali koridorja do ozemlja Sekelijev ob Karpatih.

Romunija, ki je izgubila po Rusiji že Besarabijo in Bukovino, se trudi na vse načine, da bi obdržala vsaj še nekaj od poveljne pridobitve. Njen zagovornik je Nemčija, kateri se skušajo Romuni približati v vsakem oziru. Romunija je dobila vlado po nemški želji, odpuštila je angleške inženirje iz petrolejske industrije, preganjala bo judovstvo, uvedla bo splošno dolžnost dela za vse moške in ženske nad 16 letom, s čimer bo državi na razpolago nad štiri milijone delovnih moči. Romunija bo dalje tudi vključena v gospodarski sestav rajha. Da bi se še bolj prikupila Nemčiji, je izstopila iz Zveze narodov in dala aretirati nad 500 komunistov.

Vzporedno z Madžarsko hoče Bolgarija uveljaviti svoje zahteve po Dobrudži, katero ima Romunija v svojih rokah kot poveljno nagrado. Bolgari skušajo doseči svoj cilj s pomočjo sovjetske Rusije, ki drži zbrane močne divi-

zije ob madžarski meji in lahko vsak čas pritise na Madžarsko z zahtevo po odstopu Podkarpatske Rusije, ki jo je zasedla Madžarska po zlomu Češkoslovaške.

Glede spora med Romunijo in Madžarsko so bili v Monakovem sprejeti sklepi, ki pa ne bodo takoj izvedeni, ker so potrebna poprej še pogajanja z Romunijo. Nemčija in Italija sta obrazložili v Monakovem Madžarski, da ne bi nikakor koristilo ne Nemcem in ne Italijanom, ako bi se madžarsko-romunski spor reševal z orožjem. Italiji in Nemčiji sta v sedanjem položaju enako potrebni Madžarska in Romunija. Radi te nujne potrebe se mora najti način prijateljskega sožitja. Madžarskima državnikoma je bilo v Monakovem nasvetovano, naj pristaneta na trenutni položaj, ki bi lahko postal usodepolen, ako bi se spoprijeli obe sosedji z orožjem.

S sigurnostjo lahko pričakujemo, da se bodo začela v kratkem pogajanja med Budimpešto in Bukarešto. Ako bi pa ta pogajanja ne dovedla do uspeha, bosta nastopili Nemčija in Italija kot razsodnik.

jo plemenito dušo. — Dva dni pozneje so zopet zapeli zvonovi. Umri je njegov najboljši sosed Jakob Blagovič. V življenju sta bila velika prijatelja in tudi na poslednjem domovanju sta blizu skupaj. Bila sta plemenita človeka, kakršnih danes, žal, primanjkuje. Ljubila sta slovensko zemljo, ki ju danes pokriva. Bog jima bodi večni plačnik!

Umri boter nad sto otrokom. Na veselem griču v Malem Okiču pri Sv. Barbari v Halozah je umrl daleč okrog poznani možak Belšak Jurij, bivši kmet, rojen 16. aprila 1848. Bil je ugleden mož, saj je bil 45 let nepretrgoma občinski odbornik in od leta 1907. cerkveni ključar podružnice sv. Elizabete ter upravitelj treh cerkvenih goric. Rajni Jurij je bil tudi soustanovitelj posojilnice pri Sv. Barbari v Halozah. Bil je boter nad stro otrokom. Popotniki, reveži in berači so dobili hrano in prenočišče, potrebnega ni pustil brez okreplila mimo svoje hiše. Kakor je bil sam krščanskega mišljenja in delovanja, tako je vzgojil tudi svojo družino. Večkrat je bil spreviden. Kakršno je bilo njegovo življenje, takšna je bila tudi njegova smrt: mirna in lahka. Kot dober, izkušen gospodar je tudi vse svoje otroke spravil do kruha, najmlajšemu Lojzku pa je izročil domačijo, da vodi rodbinski ugled in ime z očetovimi lastnostmi in čednostmi naprej. Usoda pa ni prizanašala pokojnemu. Pred 28 leti je postal vdovec. Na bojišču sta mu padla dva sina, eden pa se doma ponesrečil pri streljanju z možnarjem. Lepega pogreba iz Okiča do pokopališča se je udeležilo mnogo ljudi. Hčerka Barika, ki je v daljnem Mostarju v Hercegovini kot usmiljenka z imenom s. Evarista, ni mogla priti na pogreb. G. župnik je v dveh govorih omenil rajnikovo vernost in vnetost, saj je prvi prišel v nedeljo zjutraj k cerkvi. Naročnik »Slov. gospodarja« je bil od začetka. Nosili so ga cerkveni ključarji. Vsem žalujočim naše sožalje, rajnemu pa večni mir in pokoj!

Umrla po hudem trpljenju. V celjski bolnišnici je umrla 5. julija Vido Julljana, vdova iz Malebreze pri Sv. Rupertu nad Laškim, p. d. Boštjanova mati. Hudo preskušana mati in vdova je po rani smrti svojega moža, ki je umrl v začetku svetovne vojne, živela na stare dni v velikem trpljenju in boleznih v hišici svojega sina Antona. S svojo po kapi ohromelo nadložno hčerko Franciško je iskala olajšave v celjski bolnišnici; ko se je 5. julija hotela vrniti v Sv. Rupert na svoj dom, jo je nenadoma obiskala smrt in jo rešila nadaljnega trpljenja. Dobra, trdo preskušana mati, počivaj v miru!

Spominjajmo se v molitvah rajnih!

Naš odločen mož umri pri Sv. Martinu pri Vurbergu. V Gospodu je umrl v 66. letu starosti najodličnejši naš faran Ivan Klemenčič, veleposestnik, bivši župan, farni oče ubogih, sloviti sadjar in vinogradnik, zaveden Slovenec, zvest pristaša bivše SLS in sedanje JRZ, neomajjan katoličan ter znan javni delavec. Pogreb blagega pokojnika je bil 11. julija na domačem pokopališču. Udeležba iz domače in sosednjih župnij je bila naravnost velikanska. Posebno moških je bilo veliko število. Pogrebne svečanosti je vodil stolni župnik, dekan in kanonik g. Umek ob asistenci šestih gg. duhovnikov. Mašo zadušnico je služil rajnikov osebni prijatelj domači g. župnik Lajnšič. Krsto je krasilo nad 20 lepih venocv. Zadnjo čast so izkazali blagopokojnemu domači gasilci, katerih častni član je bil in velik podpornik. Sloves so počastili tudi domači pevci. Iz Maribora in Ptujja je prišlo na pogreb lepo število odličnikov. Ob grobu so se poslovili od očeta Klemenčiča: stolnik župnik Umek, domači župnik Lajnšič, trgovec Kostajnshek, načelnik okrajnega cestnega odbora Zehot, v imenu sorodnikov dr. Toplak in brat nadučitelj Klemenčič, ki je prečital ganljivo pismo viničarjev in delavcev, ki so se umrlemu gospodarju-očetu zahvaljevali za njegove številne dobrote, ki jim jih je izkazal. Blagi pokojnik, zaveden Slovenec in veren katoličan ter dobričina, naj Ti bo Bog bogat plačnik za Tvoja dobra dela za narod!

Smrt vzorne matere in žene pri Sv. Trojici v Slov. goricah. Pri nas smo pokopali vzorno ženo in mater Pen Nežiko, staro komaj 46 let, sestro mariborskega g. župnika p. Valerijana Landergotta in p. Emerika Landergotta, gvar-

dijana v Nazarjih. Kako zelo je bila pokojna priljubljena, je pokazal veličasten pogreb, kakor jih je malo pri Sv. Trojici. Bila je tudi dobra članica cerkvenih organizacij, kakor III. reda in ženske Marijine družbe; bila je izredno gostoljubna in sploh jo je krasilo mnogo lepih čednosti. Za njo žaluje neotolažljiv mož in trije nedorasli otroci; žaluje vsa župnija in vsi, ker nam je bila vsem kakor dobra mati. Naj počiva v Bogu, preostale pa naj tolaži večni Stvarnik!

Umri je mož, kakršnih je malo pri Sv. Tomažu pri Ormožu. Pretekli mesec so žalostno zapeli zvonovi in oznanili, da Andreja Krajnca v Lahoncih ni več. Umrl je mož, kakršnih je danes malo. V njegovo hišo je nad 30 let zahajal »Slov. gospodar«. Bil je zaveden katoliški mož, ki je vedno in povsod znal neustrašeno pokazati svoje katoliško prepričanje in zavednost. Umrl je v starosti 66 let. Ni bilo v okolici človeka, kateremu ne bi v sili pomagal. V noči 17. junija ob 11 je potolažen po zastopnikih Njega, ki življenje daje in ga ima edini pravico jemati, izdihnil svo-

Nostradamus je že davno napovedal to vojno

Zanimive prerokbe, ki se presenetljivo točno izpolnjujejo

Leta 1555. je izšla v Franciji zanimiva knjiga, ki jo je spisal znani francoski učenjak in zdravnik Mihael Nostradamus (1503—1566). V tej knjigi je Nostradamus v verzih opisal usodo evropskih držav in sveta za 23 stoletij naprej. Že za časa njegovega življenja so vzbudile prerokbe silno pozornost, saj je napovedal med drugim tudi nesrečno smrt kralja Henrika II., ki je bil ubit na turnirju. Tudi poznejša zgodovina je pokazala, da je Nostradamus presenetljivo točno napovedal vse velike izpremembe, ki so se v Evropi v zadnjih

dile prerokbe silno pozornost, saj je napovedal med drugim tudi nesrečno smrt kralja Henrika II., ki je bil ubit na turnirju. Tudi poznejša zgodovina je pokazala, da je Nostradamus presenetljivo točno napovedal vse velike izpremembe, ki so se v Evropi v zadnjih

pe za filmske posnetke iz — sladkorja. Šipe iz sladkorja so steklenim šipam zelo podobne.

Električni prst. Neki ameriški profesor je nedavno napravil zanimiv izum, ki naj slepcem omogoči čitanje navadnih časopisov. Gre za »električni prst«, ki se na prst natakne in 20-krat ojača globelice in višine, ki jih tisk napravi v papir. Slepcu je na ta način mogoče otipavati navadni tisk tako kakor posebno pisavo, ki jo imajo slepci.

Operacija 500 letne ilpe. Na pokopališču poleg prastare avstrijske samostanske cerkve Mil-densee imajo 500 letno lipo, ki je popolnoma votla. Sedaj so to lipo po navetu »drevesnega doktorja« dr. Hogana z Dunaja ohranili. Izsušeni les so odstranili in no-

bo branil, za svojo čast bo dal vse, naj stane, kar hoče. Še jutri pojde v mesto k doktorju Hudniku. Saj ta mu je to žensko priporočal, naj ga zdaj tudi varuje pred njenimi spletkami...

Čez nekaj časa se je Končnik usedel spet za mizo, jel je po predalih brskati in pregledovati papirje. Tedaj se je nameril na obdrgnjeno fotografijo. Bila je slika njegove žene: v vsej deklisiki lepoti se mu je nasmehnila. Z vročim pogledom je zastrmel v njo, potem jo je spustil na mizo, obraz se mu je spačil, iz prs se mu je izvil bolesten vzdih.

Odkar mu je Tilka odšla, je Končnik preživel hude čase. Že devet mesec se je bližal kraju in zaman je upal, da se bo vrnila. Sprva si je domišljjal, da je Tilka vse preveč zaljubljena vanj, da bi mogla dolgo biti brez njega. Misli je, da se bo kmalu skesala in se bo ponižno vrnila. Ko pa so minuli trije tedni, ko je minul mesec in se Tilka ni oglasila, se je zamislil in na dnu srca je začutil skoraj že nekakšno kesanje zaradi svoje mogočnosti in trmoglavosti. Kadar koli je odprl omaro, kjer je bila Tilkina obleka, ga je pri srcu zabodlo. Še bolj ga je bolelo, kadar je gledal otroka; Katra je sicer zvesto skrbela zanj, ali očitno je bilo, da jima manjka mama. Večkrat sta spraševala, kje je mamica in če jima bo kaj lepega prinesla. Tedaj jima je oče zmeraj kupil igrač in vsakokrat novih igrač, tako da otroka nista utegnila dalje misliti. Bil je tudi mnogo zraven nju, pestoval ju

je in se igral z njima in jima je izpolnil vsako željo. Saj ni imel nikogar več, ki bi mu mogel posvetiti svojo ljubezen, kakor nju. Tončka je jemal k sebi v spalnico. Deček se je večkrat v spanju zajokal in začel klicati mamo. Tedaj je očeta vsakokrat obšlo bridko sočutje; vzjel je otroka v naročje, mu prijazno prigovarjal in ga na rokah zibal, dokler ni spet zaspal.

In čim dalje ni bilo glasu o ženi, tem bolj nemiren je postal. Kje neki je? Ali se ji je kaj zgodilo? Ali še živi? Ali ne bi bilo prav, ko bi jo šel iskat? Ne, nikoli — to bi mu bilo pod častjo. Sama se mora vrniti. Če se vrne, morda ji bo odpustil...

Konec septembra mu je Katra povedala, da je bila Tilka več tednov v bolnišnici in da je zdaj pri Mariji Pomagaj na Kranjskem, da pride spet malo k sebi. Tedaj so ga obšle hude skrbi. Ali bo ozdravela? Peljal bi se k njej ali vsaj denarja bi ji poslal. Saj tisto malo, kar ga je vzela s seboj, je morala že zdavnaj porabiti... Morda je očetu pisala in ji je ta poslal denar? Da, gotovo. Zakaj ni pisala njemu, svojemu možu? Seveda, ker je preponosna. Pa ima on tudi svoj ponos. Saj bi ji poslal, ko bi se ne bal, da mu utegne denar vrniti in ga pred vsem svetom osramotiti...

Ko je čez nekaj časa izvedel, da ji je tako dobro, da se ni več bati zanj, mu je spet odleglo in jel se je vdajati novim domišljijam. Sklepal je, da se mora Tilki zelo tožiti po domu, ko pošilja Katri po ovinkih pošte, in da

400 letih izvršile. Med drugim je zelo podrobno opisal francosko revolucijo, slavo in padeč Napoleona, izpremembe v drugih evropskih državah, zlasti atentate na vladarje. V sedanji dobi so njegova prerokovanja vzbudila spet silno zanimanje, ker se čudovito izpolnjujejo vsi dogodki, katere je jasnovidec pred 400 leti napovedal. Nostradamus je napovedal izbruh in potek pretekle svetovne vojne — med drugim tudi sarajevski atentat, polom osrednjih velesil, ustanovitev Društva narodov ter njegov razid, atentat na našega kralja Aleksandra v Marseillu, nastop evropskih diktatorjev Mussolinija in Hitlerja, boljševisko revolucijo v Rusiji, nastop ljudske fronte v Španiji, špan-

ska revolucijo, pričetek sedanje vojne z zasedbo Češkoslovaške, poraz Poljske in Francije v tej vojni, napad na Anglijo, vstop Italije v vojno, povrhu pa tudi uporabo najnovejših bojnih sredstev in orožij: letal, tankov, podmornic, strupenih plinov in padalcev. Nostradamusova prerokovanja, ki se v originalu hranijo v vatikanski knjižnici, so bila že zdavnaj prevedena v vse evropske jezike. Bavili so se z njimi številni učenjaki, ki so izdali posebne razlage. Mnogi so jim oporekali verjetnost, toda zgodovina, predvsem pa dogodki sedanje vojne, dajejo Nostradamusu prav. — Silno so zanimive njegove napovedi o bodoči usodi Evrope po sedanji vojni.

prav strumno izvajale posamezne točke. Posebno lepo je bilo opazovati njih samaritanska dela. Sedaj imamo v Prekmurju že več ženskih odsekov, ki bodo posamezne gasilske čete izpopolnili ter bodo v primeru potrebe prav zadovoljivo lahko nadomestovali moške moči.

Crenovec. Preteklo nedeljo je Vsemogočnemu daroval prvo nekrvavo daritev g. Ivan Kolenko. Slovesnosti se je udeležilo mnogo vernikov iz vseh delov širnega Prekmurja. Bog blagoslovi novomašnikovo delo v obširnem vinogradu Gospodovem! — Prve dni prihodnjega meseca bo naše Prosvetno društvo na sejmišču, ki je že temu primerno urejeno, postavilo spomenik v svetovni vojni padlim vojakom. Kip je delo akademskega slikarja Tineta Kosa iz Ljubljane ter predstavlja steber, v katerega bodo vklesana imena vojnih žrtev, ter kip z angelom, ki drži v naročju mrtvega vojaka. Kip bo stal okrog 18.000 dinarjev.

Dopisi

Dravska dolina

Sv. Marija v Puščavi. Romarska shoda na god sv. Ane, 26. julija, in v nedeljo po sv. Ani, dne 28. julija, bomo praznovali pri Sv. Mariji v Puščavi s sledočim sporedom za oba dneva: od 5 do opoldne bo priložnost za sv. spoved. Spovedovalo bo več spovednikov. Ob 6 tih sv. maša, ob 7 bo po prihodu vlakov pridiga, nato peto sv. maša; od 8 do 10 bo v kapeli sv. Ane na hriščku več sv. maš, ob 10 bo pridiga, nato peto sv. maša. V nedeljo, 28. julija, bo pred sv. mašo ob 10 še procesija s presv. Rešnjim Telesom. — Cerkveno predstojništvo.

Slovenske gorice

Marija Snežna. Huda toča, ki je oklestila velik del naše občine, posebno del Velke, Gradišče in Ploderšnice, je napravila ogromno škodo. Zrnja sploh ne bomo imeli. Ostalo je samo nekaj malega krompirja in koruze. Vinogradi in sadno drevje je čisto zbito. Več let ne bo sadu. Teško bo naše življenje! Ali vse bomo še potrpeči, samo da nam ohranijo pametni naši državniki ljubi mir! Hvaležni smo banski upravi in okrajnemu cestnemu odboru, da nam pomaga graditi potrebno cesto od cerkve proti Sv. Juriju.

Mislinska dolina

Podgorje. Letos smo v Podgorju obhajali praznik sv. Urha, farnega patrona, posebno slovesno. Ker je bil domači organist poklican na orožne vaje in drugega iz sosednje fare v nedeljo ne bi mogli dobiti, smo obhajali slovesnost lepe nedelje v četrtek, na god farnega patrona; ljudje so rekli, da smo obhajali »lepi četrtek«. Pa še drugo slovesnost smo obhajali ta dan: tukajšnji g. župnik Šimon Kotnik je namreč obhajal 25 letnico mašništva in 10 letnico župnikovanja v podgorski župniji. Na vse zgodaj na dan sv. Urha so že pritrkavali, zvonovi so vabili farane na slovesnost. Procesijo z Najsvetejšim je vodil g. nadžupnik Somrek ob asistenci šestih gospodov, pridigal je pa g. Stefancoza, provizor v Smiklavžu.

ne bo več dolgo vzdržala na tujem. Ker se mu to pričakovanje ni izpolnilo, se je zagrizel v novo jezo proti ženi, češ da se ji še toliko ne zdi vreden, da bi mu poslala glas o sebi...

Zakaj je ne more pozabiti? Ali je tak slabšč, da se bo vdal ženskim čustvom? Ne! Mož hoče biti, vsako misel na to trmasto žensko si hoče iz glave izbiti...

Ali čim bolj se je silil, tem bolj je živela Tilkina podoba v njegovih mislih in sanjah. Večkrat je segel celo po njeni sliki in jo je dolgo gledal. Potem ga je zopet zbudil njegov ponos, kar raztrgal bi bil fotografijo; ali raztrgal je ni...

Poleg teh notranjih bojov, ki so izvirali iz hrepenenja po ženi, hrepenenja, ki si ga ni hotel priznati, ki pa se mu je zaman upiral, so Jurija tlačile in tiščale še druge težave. Stari posli, ki so bili nekateri že dolga leta pri hiši, so vsi hkrati odpovedali in šli od hiše. Iz Šentanela in bližnje okolice je le še redko kdo prišel v njegovo gostilno. Na videz se Končnik za to ni zmenil, v resnici pa ga je strašno peklo, da so mu domačini obrnili hrbet. Vračal jim je, kjer je mogel, nagajal sosedom, se zapletal v tožbe, ki pa jih je po večini vse izgubil. S tem se je množila in večala njegova lastna zagrenjenost, množilo in večalo pa tudi sovraštvo v soseski. Advokat Hudnik mu je priskrbel same tuje posle in Končnik je dejal, da domačih noče, češ da niso kaj prida. Za gospodinjino si je že sredi junija najel Lizko Škerjanec, ki mu

V krasni pridigi je orisal tudi duhovniško življenje, značaj in delovanje našega slavičca, g. Mihelič, kaplan iz Šmartna, pa, ki je vodil pevski zbor, je slajno zapel krasno pesem »Slavospev ob 25 letnici mašništva«. Kakor so lepe besede g. pridigarja segle vsem do srca, tako se je tudi ob tej pesmi orosilo marsikatero oko, vzkipela je iz src faranov še bolj pobožna molitev za dragega nam srebrnomašnika, da bi ga Bog ohranil še mnogo let med nami, srečnega, zdravega in vedno tako vedrega!

Slovenska Krajina

Sobota. Z odlokom finančnega ministra je iz finančnega ministrstva v Beogradu premaščen k naši katastrski upravi g. Albin Pinter. — Bivši pisarniški oficial na našem okrajnem sodišču Stefan Friderich, ki je poneveril veliko vsoto pupilnega denarja, je odpuščen iz državne službe.

Cankova. V nedeljo, 7. julija, je v cerkvi sv. Jožefa daroval novo sv. mašo naš domačin g. Anton Žilavec. To je bila letos prva nova maša v Prekmurju in tej bo sledila cela vrsta drugih, ker je letošnje leto dalo precejšnje število delavcev v vinograd Gospodov.

Kupšinci. Pred nedavnim se je vrnil večni popotnik g. Vladislav Kondor z daljšega popotovanja po svetu. Imenovan je prepotoval že skoraj pol sveta ter se je naučil že deset jezikov. Po poklicu je karikaturist in je narisal že mnogo uglednih političnih in športnih osebnosti. V Sofiji je priredil razstavo svojih slik, ki jih je narisal na popotovanju po širnem svetu. O razstavi so pisali bolgarski časopisi obširne članke in se zelo pohvalno izrazili o njegovem delu. V tej zvezi so pisali tudi o tesnih vezeh med obema bratskima državama. G. Kondor je naš rojak, vendar pa že tako dolgo ni bil v domačem kraju, da je materin jezik že skoraj čisto pozabil. Po krajšem oddihu se bo vrnil nazaj v širni svet.

Krog. Prejšnjo nedeljo so bile pri nas velike okrožne gasilske vaje, katerih se je udeležilo lepo število ljudi. Posebno pozornost je vzbujal nastop ženskega odseka, ki šteje 24 članic, katere so

jo je Hudnik prav posebno priporočil. Ta z vsemi žavbami namazana ženska se je kmalu usidrala v hiši. Juriju se je znala prikupiti, dajala mu je vse prav in ga je v njegovih preprih z domačini še podpirala. Ker ji je delo šlo od rok, tudi otrokoma je bila prijazna, marsikakega tujega gosta je tudi privabila, gospodarju je znala ustreči, je Jurij sčasoma res mislil, da bi brez nje ne moglo biti. Njenega lahkomišelnega vedenja ni opazil ali pa se je namenoma tako naredil. Da ima z advokatom Hudnikom svoje skrivnosti in da se rada smolita eden okoli drugega, tega še videl ni. Včasih se je še njemu, Juriju, hotela bolj približati, kakor je bilo prav, pa jo je ta vsakokrat osorno zavrnil in ji prepovedal vsako nedostojno nežnost. Ali ženska je bila prebrisana in se ni dala kar tako zavrtniti, za vsako ceno se je hotela tako usidrati, da bi je ne bilo mogoče več iz hiše spraviti.

Proti koncu leta so jeli Šentanelci to in ono o Končnikovi gospodinjici govoriti. Na njej so bile videti spremembe, ki jih večje oko ni moglo prezreti. Le Končnik ni videl ničesar, ker je bil bolj malo doma in je imel dovolj drugih skrbi. Dalj časa namreč se je že ukvarjal z mislijo, da bi domačijo v Šentanelu prodal in si zunaj v Podklancu kupil večjo kmetijo. Pogajanja so že precej dozorela, imel je že kupca in tudi z cenami so bili že skup. S Šentanelci je malo kaj govoril, za marnje pa tudi ni zvedel, ker se je vsak bal, češ Končnik vsakega kar toži.

(Dalje sledi)

Haloze

Sv. Barbara v Halozah. Občnega zbora Vinarske zadrage, ki ima svoje prostore v Ptuj, se je udeležilo k ljub slabemu vremenu lepo število združnikov. Po sklepu akupščine je poslovođa tolmačil združnikom rabo raznih strojev. Zlasti smo vsi občudovali nov velikanski hrastov vinski sod, ki je največji v Jugoslaviji, saj drži 120 polovnjakov. Je kakor ogromna pošast. Izdelala ga je Sodaraka zadruga v Tacnu pri Ljubljani, kamor so ga hodili ljubljanci občudovat. Ta zadruga dobavlja tudi drugo posodo naši Vinarski zadrugi, ki je za enkrat s posodo dovolj preskrbljena, kar predstavlja tudi lepo vrednost.

Sv. Andraž v Halozah. Po vinogradih se je k ljub skrbnemu škropljenju pojavila peronospora, ki nam hoče redke sad žlahtne trte popolnoma uničiti. Tudi živinsko krmo smo letos zelo težko spravili, ker vsak dan dežuje. — Naši možje so šli s trebuhom za kruhom. Odsil so mlatit v hrvatsko Podravje, da si zaslužijo nekaj žita, s katerim bodo preživel v prihodnji zimi sebe in svojo družino. Zares težko je življenje haloškega prebivalstva, ki nima doma toliko zaslužka in tudi ne pridelata toliko, da bi dostojno preživel sebe in svojo družino.

Savinjska dolina

Griže. Dne 21. julija se obhaja v Marija lurški cerkvi v Grižah lepa nedelja. Z griča, na katerem se nahaja cerkev, je lep razgled po Savinjski dolini. Izletniki in romarji prijazno vabljeni!

Spodnji kraji

Sv. Vid pri Planini. Novo sv. mašo bo daroval v farni cerkvi sv. Vida naš domačin Luskar Jože v nedeljo, 21. julija. G. novomašnik se je ves čas svojega študija brigal ne samo za igre pri Prosvetnem društvu, marveč je poprijel tudi za delo, kjer je bilo treba. Vabimo ne samo domačine, marveč tudi sosedo v nedeljo v naš Sv. Vid, da v teh žalostnih časih z nami vsaj nekaj duhovnega veselja užijete! — Naše Prosvetno društvo ima v načrtu preureditev društvenega doma. Naročili smo že opeko za kritje. Sedaj nabiramo les. Vsi

tranjost votlega drevesa plombirali s pločvino. Na podoben način so rešili pred zobom časa že mnogo zgodovinsko ali rastiško dragocenih dreves.

Ubijanje s strahom. Rečeno, da se je nekdo »do smrti prestrašilo, uporabljamo brez posebnih misli. Čeprav se tu in tam dogodi, da nekdo iz strahu res umre, je treba vendar že mnogo tega. Toda za tigra je strah pripomoček, da pride do plena. Opazovali so, da se opice v krošnjah dreves zavoljo tigrskega tuljenja pogostoma tako prestrašijo, da izgube razsodnost in ravnotežje ter padejo na tla, kjer postanejo tigru lahek plen. V tigrovem glasu mora biti nekaj posebnega, da na opice tako učinkuje.

*